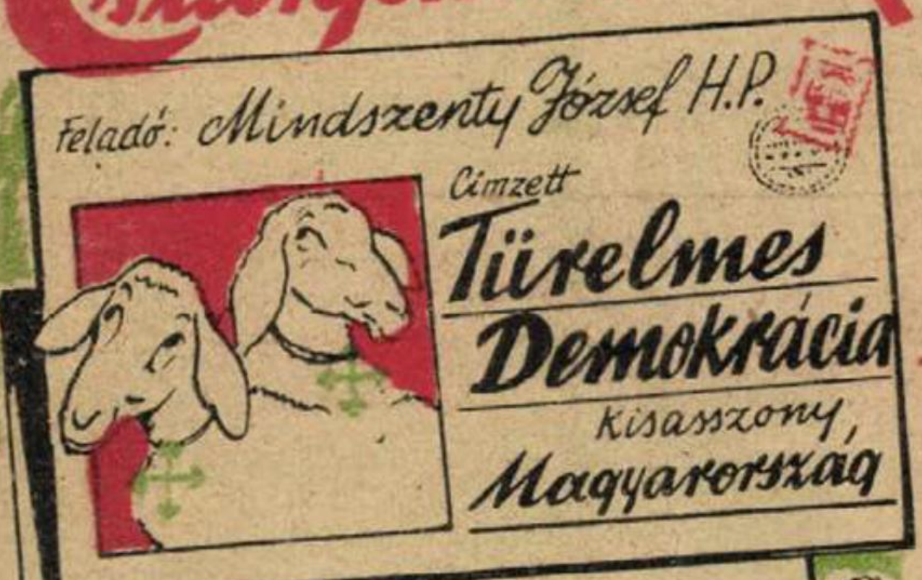
Ludas Matyi

II. évfolyam, 4. (36.) szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1946 január 27

„. . . . Az igazságérzet és törvény nem enged elítélni embereket olyan dolgokért, amelyek az elkövetés időpontjában *(tehát például Szálasiék rémuralma idején? A szer. .)* semmiféle emberi és isteni törvénnyel nem ellenkeztek."

(Mindszenty József hercegprímás Ries István igazságügyminiszterhez intézett leveléből.)

Esztergomi anzix

Esztergomtól Budapestig
Sok a Duna-kanyar itt,
De még több a levél, mit a
Hercegprímás kanyarít.
Pásztorlevél, védőlevél,
Magánlevél szüntelen,
Igazolva, hogy ez meg ez
Bár nyilas volt: bűntelen.

Iróasztal fiókjában
Fenn levél és lenn levél
Mindig akad ott egynéhány
Meleghangú menlevél.
A prímási levelekkel
Öt postazsák tele lesz,
Soha ilyen levelezőt,
Aki ennyit levelez.

Legutóbbi védlevele
Ries Istvánhoz mendegélt,
Akit nyilván meglepett e
Szerencse, e nem remélt.
Megvédte a levelében
A prímás úr azokat,
Kiket gyomlálni próbálnak
Mint méregzöld gazokat.

Pardont kért a levélíró
Ezeknek és gráciát,
Háboritatlan nyugalmat,
Békés demokráciát.
E levéllel, úgy gondolta,
Senkinek sem árthatok
Sőt megvédek abban primán
Sok-sok régi párttagot.

Most jelentik Esztergomból,
Meglep nyilván mindenkit:
Ma nem látták még a postán
Reggel óta Mindszentyt.
Mi az? — kérded jó olvasóm
Hajolj kissé közelebb:
Sürgönyt ír tán . . . Hisz Szálasi
Tárgyalása közeleg.

Szinpadot Mihályffy Bélának!

Mihályffy Béláról, a szélső jobboldali idők kitűnő őrségváltójáról, a Belvárosi Szinház feledhetetlen hangoskodójáról a népbíróság előtt természetesen az is kiderült, hogy nem volt fasiszta, csupán csak úgy tett, mintha az volna. A Népbíróság úgy találta, hogy egy olyan színész, aki olyan tökéletesen játszotta a fasisztát, mint Mihályffy, nem veszhet el a magyar színpadok számára. Reméljük akad majd egy színigazgató, aki olyan tökéletesen játssza a demokratát, hogy szerződteti Mihályffyt.

Katedrát Féja Gézának!

Békéscsabán Achim Andrásról elnevezett népi vezetőképző főiskola nyílik. A közoktatásügyi minisztérium az intézet vezetésére Féja Gézát szemelte ki egyrészt azért, mert ő népi félrevezetésből már kiállta a próbát, másrészt azért, mert megérdemli: hiszen 1942 és 1944 között tevékeny része volt abban az emberirtó munkában, amelynek eredményeképpen a népi vezetői főiskola vezetésére jelenleg csak ő, Féja Géza áll rendelkezésre.

Szemüveget a demokráciának!

MEGNYILT A PARLAMENT!

TILDY: Mondjátok, ez nem az én Leókám, akit már kétszer megfékeztem?

ÁRA: 6000 PENGŐ

101/322

(Vasárnap nagy gyászpompával temették el a Kiskunhalason 1944 október 11-én lemészárolt 194 munkaszolgálatos kiásott tetemét.)

Az egyik volt keretlegény: Látod, komám, amikor agyonvertük őket, nem is tudtuk, hogy 194-en voltak.

A másik volt keretlegény: Ha az a hat meg nem lóg, most kilenne a 200.

A 7 legbájosabb vicce

Keleti László, a kitűnő komikus, leül a kávéházi törzsasztala mellé és teát rendel. Barátja csodálkozik:

— Mi az, Laci? Már nem szereted a babkávét?

Keleti szomorúan felel:

— Leszoktam róla. Mert egy fekete nekem semmi. Ha kettőt iszom, nem tudok aludni. És ha hármat iszom, akkor már a fizetőpincér sem tud aludni...

A 7 legszomorúbb vicce

— Ugy látszik, megszünt a papírhiány...

— Miből gondolja?

— Olvasom, hogy több milliárddal emelkedett a bankjegyforgalom...

A Ludas Matyi *szerkesztőségében*

— Valami kétsoros apróság kellene a vetkőztetőkről.

— Tegnap éjszaka lehúzták rólam a kétsoros kabátomat.

Ravasz ember

— Képzelje, ez a Pregovácz hamis papírokkal svábnak adta ki magát!

— Miért?

— A fűtött vagónok miatt.

Proszit, sőt Profit kiáltott Matiszfalvy István autófuvarozó és népügyész

miközben fekete fuvarokkal saját maga egészségére és jólétére ürítette a népügyész[illegible] fogházát.

Félreértés a Teleki-téren

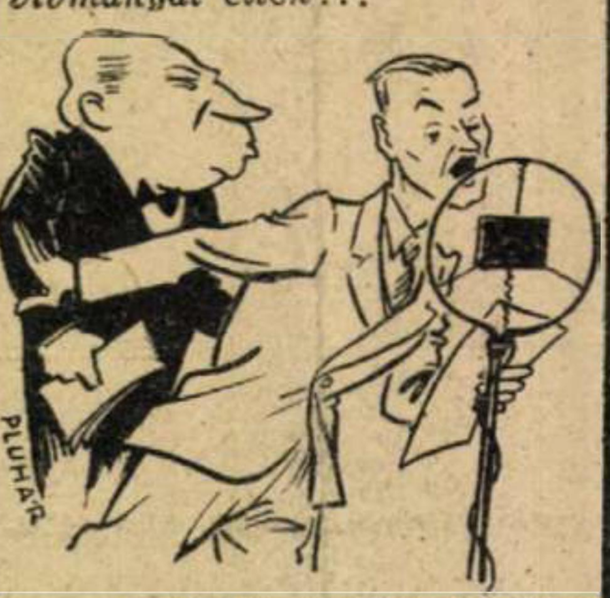
— Megveszi az ingemet?

— Feketén?

— Na és? Otthon kimoshatja.

Elhangzott...

...Csanády György jól sikerült kirohanása a demokrácia vívmányai ellen...

...most következik Pluhár István, Horthy- és a Sztójay-rezsim kiváló bemondója, aki négyhónapi szerény hallgatás után elérkezettnek látja az időt, hogy régi működését folytassa.

Az első komoly hídvicc

— Atjön velem a budai legénylakásomra Mancika?

— Nem.

— Nem? Hát ezért dolgoztak nyolc hónapig éjt napallá téve a Kossuth-hídon?!

Elveszett

pénztárca nagyobbösszegű pénzzel és rámnézve értékes iratokkal. A becsületes megtaláló az értékes iratokat megtarthatja, csak a pénzt hozza vissza.

Befejezték a hidcsatát...

Megkezdődött az ostrom

Agyáva Békáné

Béka Benő volt a legbecsületesebb állat az egész erdőben, bár sok ellensége volt. — Az erdei tisztviselők azzal gyanusították folyton, hogy eldugja a fizetésüket. Legalább is ezt kellett hinnie, mert folyton azt hallotta:

— Szörnyű, a fizetésünk már megint a béka alatt van!

Ilyenkor mindig előzékenyen megmutatta, hogy nincs is ott semmi, mert becsületes fiú volt és sokat tartott a jóhírére.

A felesége, Béka Benőné, született Kuttykurutty Katica, szintén nagyon rendes teremtés volt, csak kissé bátortalan. Egyszer azzal jött haza a piacról:

— Képzeld, Benőkém, ötvenezer pengő egy szúnyogaprólék és még hozzá gusztustalan is.

— Miért? — kérdezte Benő. — Romlott volt?

— Azt nem, csak le volt köpve.

— Ki köpte le vajjon?

— Én, amikor meghallottam az árát. De rögtön el is szaladtam.

Ilyen bátortalan kis teremtés volt Benőné. Egyszer, amikor egy kecskebéka próbált közeledni feléje, remegve kérdezte meg a barátnőjétől:

— M[illegible] gondolsz, kérlek, a vén kecskebékák is megnyalják a sót?

Egy délután együtt ült az urával ízlésesen berendezett mocsarukban, amikor kopogtattak az ajtón. Benőné kinézett.

— Végem van! — sikoltotta. — Itt a gólya!

Szívettépően brekegve vetette magát a földre és csak akkor csillapult le kissé, amikor az ura megnyugtatta:

— Térj magadhoz, fiam, nincs semmi baj, nem hozott gyereket, csak meg akar enni...

A remek felhajtó!

(Dr. Gulácsy György belügyi államtitkár felhívással fordult a lakossághoz, hogy a közbiztonság javításának érdekében este mindenki menjen az utcára.)

— Te, öregem, ma gyenge éjszaka van, semmi szajré nem akadt!

— Ne félj, Hapsi! Gulácsy államtitkár úr már intézkedett, hogy a kuncsaftok jöjjenek.

Körbe-körbe

Mi valamennyien elégedetlenek vagyunk a közélelmezéssel. Csak azt ehetjük, amit jegyre kapunk, de jegyre nem kapunk semmit, csak azt, amit feketén vásárolunk, de feketén nem vásárolhatunk semmit, mert csak annyi pénzünk van, amennyit tisztességesen megkeresünk, de tisztességesen semmit sem lehet keresni, csak annyit, amennyi naponta három levesre elég, de mire megkapjuk a pénzt, az már három levesre sem elég, csak két levesre elég, de abból az egy levesből igazán nem lehet megélni.

Bezzeg Bécsben jobb a helyzet, mert ott feketén semmit sem lehet kapni, de jegyre viszont mindenki kap 40 deka kenyeret és egynegyed kiló liptói túrót, és a testi munkások kapnak még hetenkint egy véreshurkát és a nehéz testi munkások még ezen felül 10 deka prominclicukrot is, dobozban vagy staniclіban, tetszés szerint.

De Bécsben sem megelégedett a nép, mert tudják, hogy Prágában jobb a helyzet, mert Prágában jegyre semmit sem lehet kapni, de feketén mindenki vehet naponta 50 deka kenyeret és két sósbucit, s azonkívül jegy nélkül mindenki kap naponta 3 pár libavirslit szaftban, 12 éven aluliak burgonyával, és kijár még mindenkinek egy keménytojás vagy ennek megfelelő súlyú lágytojás.

De Prágában sincs megelégedettség, mert tudják, hogy Stockholmban sem jegyre, sem feketén nem lehet kapni semmit, de az üzletben bárki vehet naponta 60 deka fehérkenyeret, vagy ennek megfelelő súlyú füstölt heringet, ezenkívül jut mindenkinek naponta egy szelet madártejben áztatott mogyorós-csokoládé és a 90 éven felülieknek egy futball-labda.

De Stockholmban sem boldogok az emberek, mert tudják, hogy San Franciscóban nem is kell az üzletbe bemenni, mert a fűszeres mindenkinek házhoz küld fejenkint 70 deka piskótát és mindenki kap naponta egy hagymásrostélyost újkrumplival, és még ezenfelül egy üveg nyálkaoldót köhögés ellen, 16 éven aluliak két üveggel.

San Franciscóban nagyjából meg volnának elégedve, ha nem tudnák, hogy Szaudi-Arábiában naponta 80 deka mákos-beigli a fejadag, és kukorica-napokon diósbeiglit kapnak, nem beszélve arról, hogy minden szaudi-arab megkapja naponta a maga 40 deka szegfűszegét, s a testimunkások ezenfelül havonta egy pár lúdtalpbetét, ami helyett a 8 éven aluli araboknak bajúszpedrő jár.

A szaudi-arabok boldogok is, mert a 40 deka szegfűszeget minden szükséges élelmiszerre el tudják cserélni, de persze, sóhajtva gondolnak a vigériai úgambu-ógambu törzsbeliekre, akiknek szájába hull a fáról a datolya, s akik mindennap megkapják a maguk antilop-pecsenyéjüket, ami helyett a tizenkét éven aluliak vegyes szilvaízt kapnak, vagy búgócsigát, tetszés szerint.

Így azután nem csoda, hogy az úgambu-ógambu törzsbeliek a legboldogabbak a világon, persze, csak azokban a pillanatokban, amikor nem gondolnak arra, hogy Budpesten mindenki annyi babfőzeléket ehet, amennyit akar, s ahol mindenki megkapja naponta a maga időjárásjelentését, s ahol csak azért nem maradéktalanul boldogok az emberek, mert hallották, hogy Bécsben mindenki megkapja — ja ezt már mondtam?

Pardon.

Tabi László

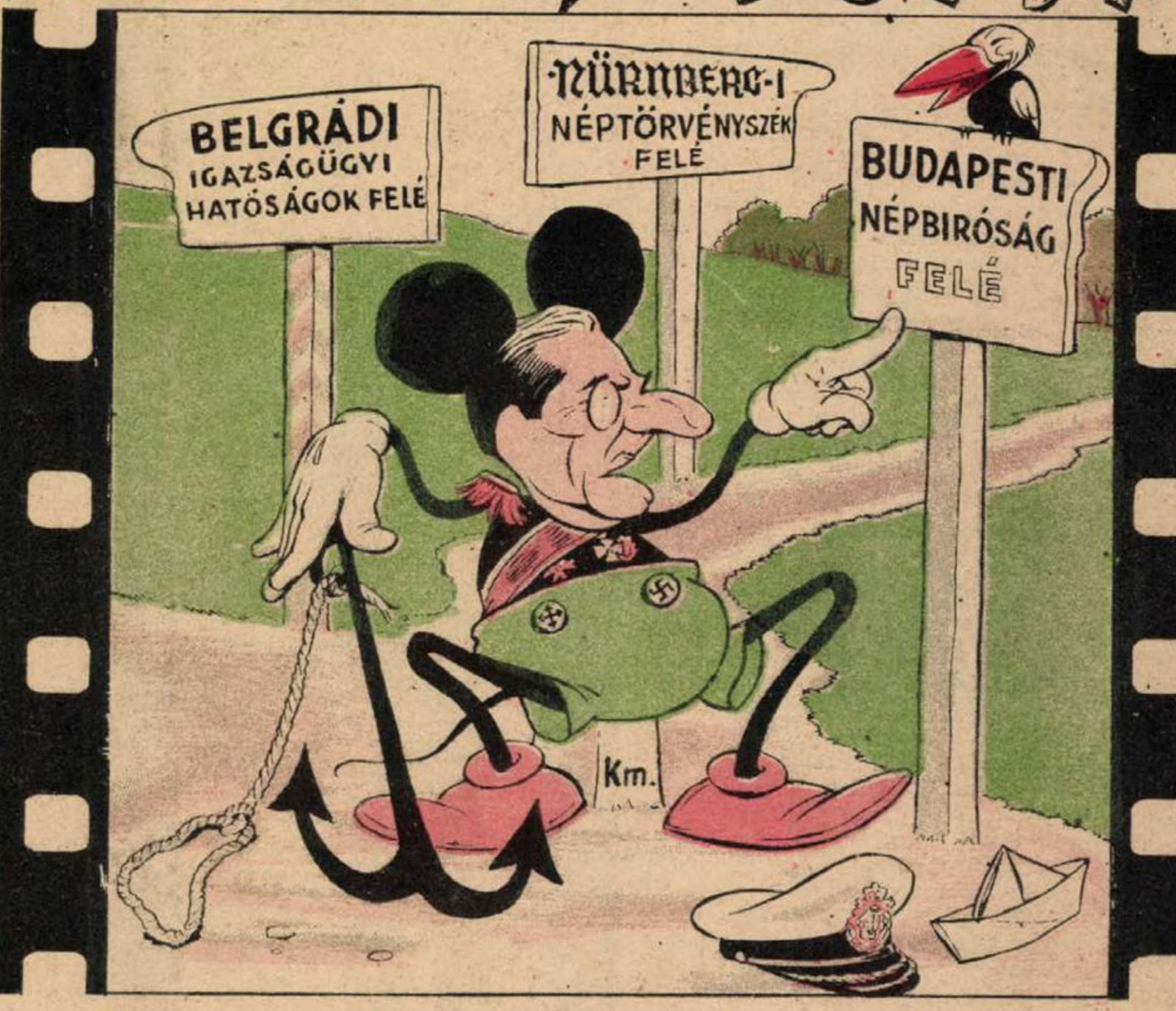
Helyre- (Igazitás! nem:) tyutyutyu...

Dr. Vatai László, a kultuszminisztérium tanácsosa, a következő helyreigazító nyilatkozat közlésére n e m kérte fel a Ludas Matyi szerkesztőségét:

„A Szabad Nép, az Uj Szó, a Népszava és a Szabadság azzal az alaptalan váddal illetnek, hogy az ifjúsági egyesületek külföldi képviselete ügyében tartott tanácskozásra nem hívtam meg a baloldali ifjúsági egyesületeket. Ezzel az otromba valótlansággal szemben kijelentem, hogy csakugyan nem hívtam meg, sőt eszem-ágában sem volt meghívni őket.“

Ludas Matyi MOZIJA

Miki-Mukinak az egérút tetszik a legjobban.

Hej hó! hej hó!... így élni vigan jó!

A LEGIFIJABBAK IS LELKESEN MŰVELIK A SZÉNBÁNYÁSZATOT...

A sovány emberekről

Mindenkiben — talán még a kalauzban is — van bizonyos veleszületett udvariasság és tapintat. Így sánták társaságában rendszerint nincs szó a lábakról és nem kérdezik meg senkitől, hogy miért bandzsít.

Ez alól csupán egyetlen kivétel van.

A sovány, lefogyott emberekkel szemben valamilyen titokzatos, ördögi oknál fogva mindenki megszűnik tapintatos lenni. Figyeljük csak meg, hányszor halljuk az utcán a köszöntésnek ezt a sajátságos formáját:

— Szerbusz, öregem! Hogy te milyen rosszul nézel ki! Olyan vagy, mint a gebe (kriptaszökevény, önmagad árnyéka, kisujjam stb. . . .) Rossz rád nézni!

A sovány embernek természetesen hálásnak kell lennie azért, mert gebe voltára jóindulatúan felhívják figyelmét, különösen akkor, ha jóakarója segítő szándékában még tovább megy, ilyenképpen:

— Nem eszel talán eleget? Pedig sok szalonnát kellene enned, barátocskám, sok édességet!. Volt egy unokaöcsém, aki olyan elképesztően nézett ki, mint te, az kérlek minden este megivott egy félliter tejszínt, megevett egy nagy tál tejbegrízt . . .

És ami talán a legérdekesebb: ilyen maró gúnnyal csakis átkozottul jóltáplált egyének ostorozzák a soványakat.

Na ja — gondolja most az Olvasó — kilátszik a lóláb, e sorok írója nyilván olyan sovány, mint a fogpiszkáló!

Hát most tévedtél, kedves Olvasó, én még annál is soványabb vagyok! De ma, amikor a lefogyott emberek száma a dollár árfolyamával egyenes arányban nő és lassan többségben leszünk, akkor — úgy vélem — ideje, hogy mi, soványak, szervezkedni kezdjünk.

Fogadjuk meg, hogy ezentúl, ha valaki megérdeklődi tőlünk, miért vagyunk olyan rettenetesen soványak, akkor erélyesen tiltakozni fogunk, ilyenformán:

— Én sovány . . .?! Meg van maga őrülve! Biztosan összetéveszt valakivel . . .!

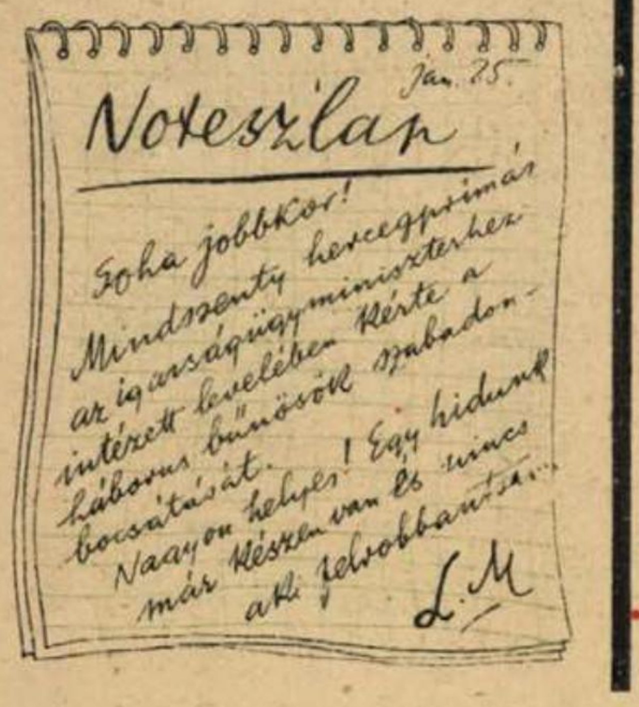
Ifj. HONT FERENC

Szerkesztőségben

— Tessék elolvasni a verseimet, szerkesztő úr . . . És tessék megmondani, hogy miért nem kaptam Baumgarten-díjat? Azért, mert nagyon tehetségtelen vagyok, vagy azért, mert nagyon tehetséges vagyok?

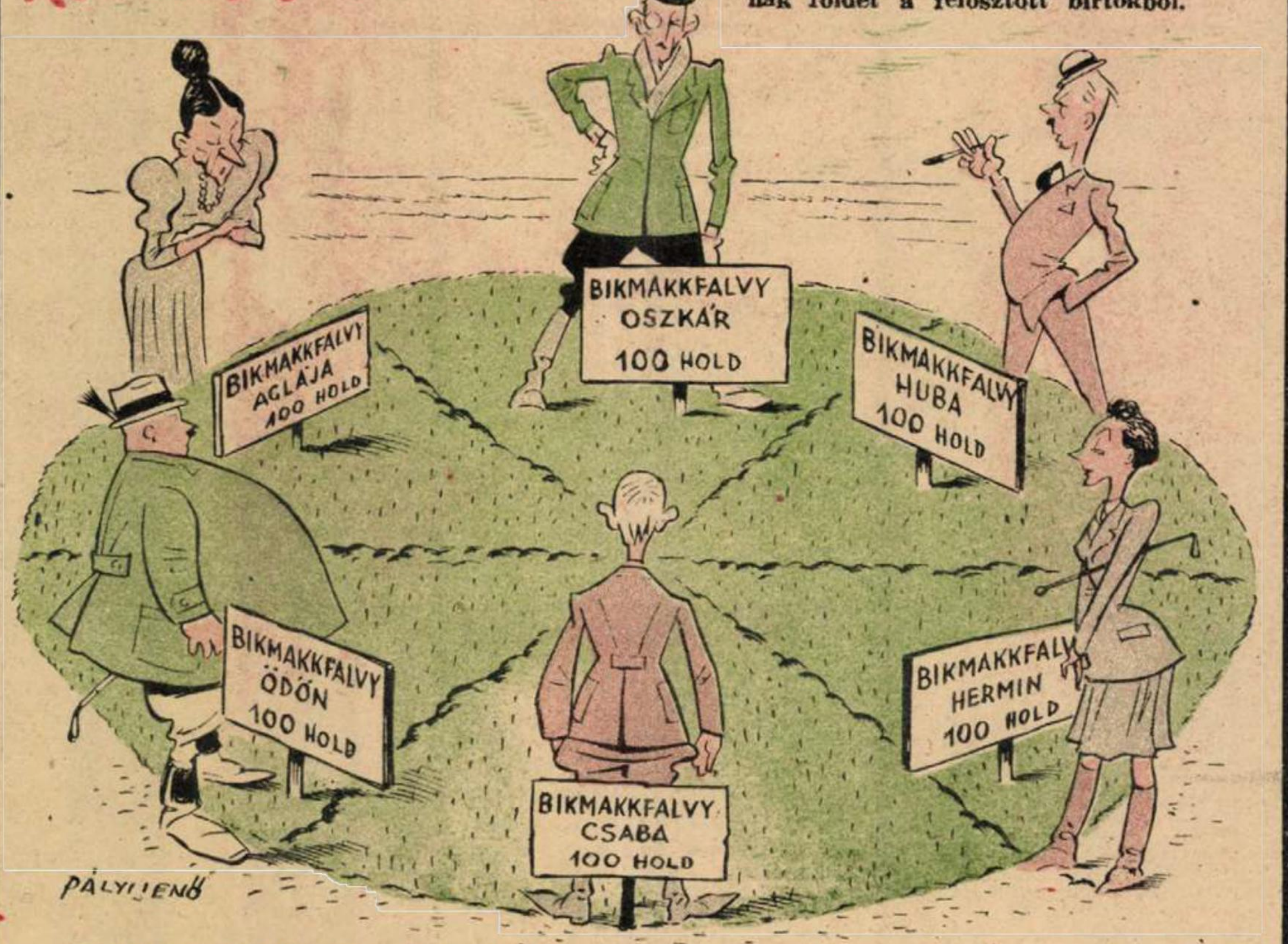
Jelentés az élelmiszerfelhozatalról

A fővárosba tegnap 3 vagón, 29 szekér, 350 batyu, 928 cekker és 3246 stanicli élelmiszer érkezett vidékről.

Kovács Béla öröme

A földművelésügyi miniszter rendelet-tervezetet készített, amely szerint a nagybirtokosok családtagjai is kaphatnak földet a felosztott birtokból.

Ez a Bikmakkfalvy nagybirtok földosztás előtt — és földosztás után.

Taszajtó Nagy Gergely

esete a vetkőztetőkkel

— *Mit kuncogsz má megen, te Gergely?*

— *Hadd el, te Péter, levetkőztettek Pesten.*

— *Eement az a kevés eszed is, aki vót? Mi van ezen röhögnivaló?*

— *Maj meghallod. Az úgy vót, te, hogy fő-mentem egy gazdag pesti rokonyomho, vittem neki ekkis ennivalót, hogy éhen ne haljon szegény. Éppeg tizenegy óra vót, mikor eegyüttem tüle. Odakünn újjan setét vót, hogy vágni lehetett vóna. Na, gonduttam, piszkos egy ruha ez, aki rajtam van, mer ebbe üsmértem meg a Pirost, de azir nem szívesen válok meg tüle. Azir csak a fal mellett mentem, óvatosan, oszt peslogtam igencsak előre. Hát ahogy menek abba a büdös setétbe, eccerre csak nekem gyün egy ember, mingyá láttam, hogy vetkeztető, a fal mellett lopakodott a bitang, oszt a szemibe vót húzva a kalapja. Na, gonduttam, kár az időér, gyerünk, mert elmén a vonat s dobom le a szűrömet. Nízi az ember szigorújan, akkor fogja s ledobja ű is a kabáttyát, meg a kiskabátytyát is. Gondutam, egye fene, ha újjan szigorú, a kiskabát még mehet, úgyis ebbe szeretett belé a Piros, a fene ette vóna meg, na de most má csak elenged, ejsze most má csak a nadrág gyühet. Hát nem rámutat a nadrággyára a piszkos? Na, gonduttam, ez biztos süketnéma, de hát annak is kő élni valamibü s húzom le a nadrágot, de elébb szétnéztem, nincs-e frájla a közelbe. Pekkem vót, nem vót frájla. Észrevette a bitang, hogy pironkodok, mer ű is lehúzta az üvét, hogy bátoriccson. Osztán a cipőjét húzta le. Gonduttam, jó lesz néked a csizma is. Nem is szótt rá egy szót se, jó csizma vót, hiába. Níztem rá, hogy most mi gyün. Hát ahogy nízek rá, eccerre csak kezdi lehúzni az alattomos nadrággyát is. Na, gonduttam, ebbű má nem eszel, piszkos, női hölgyek is olvassák a Ludas Matyit s mondtam neki, hogy a gatyámnak irgalmazzon, tisztőtt úr, az Isten is megjutalmazza a jóságáér. Hát erre eekezd kajabányi, képzeld, te Péter, hogy tarcsam bolonddá az öregapámat, ű azt hitte, hogy én vagyok a vetkeztetőiparos, a fene a bitang teremtésemet s ű is azt hitte, hogy siketnéma vagyok. Én is magyaráztam neki egyetmást a családtagjairú, s oszt keztünk vóna őtözködni.*

— *Hát ezt szerencsével megúsztad, Gergely.*

— *Ezt meg, de azt mán nem, hogy abba a minutumba odagyütt egy másik pesti úriember, oszt aszonta, mijjen kedves figyelmesség tőlünk, hogy előre levetkeztünk, azír hálábú ad egy fél perc üdőt, hogy eltünnyünk onnan . . .*

Szótfogadott az államtitkárnak *kifosztották a lakását*

Rendes Tihamér, Vese-utca 8. sz. alatti lakos olvasta Gulácsy államtitkár felszólítását, hogy javulni fog a közbiztonság, csak menjen mindenki este az utcára. A felszólítására Rendes Tihamér és családja esti sétára indult. Lakását ezalatt kifosztották.

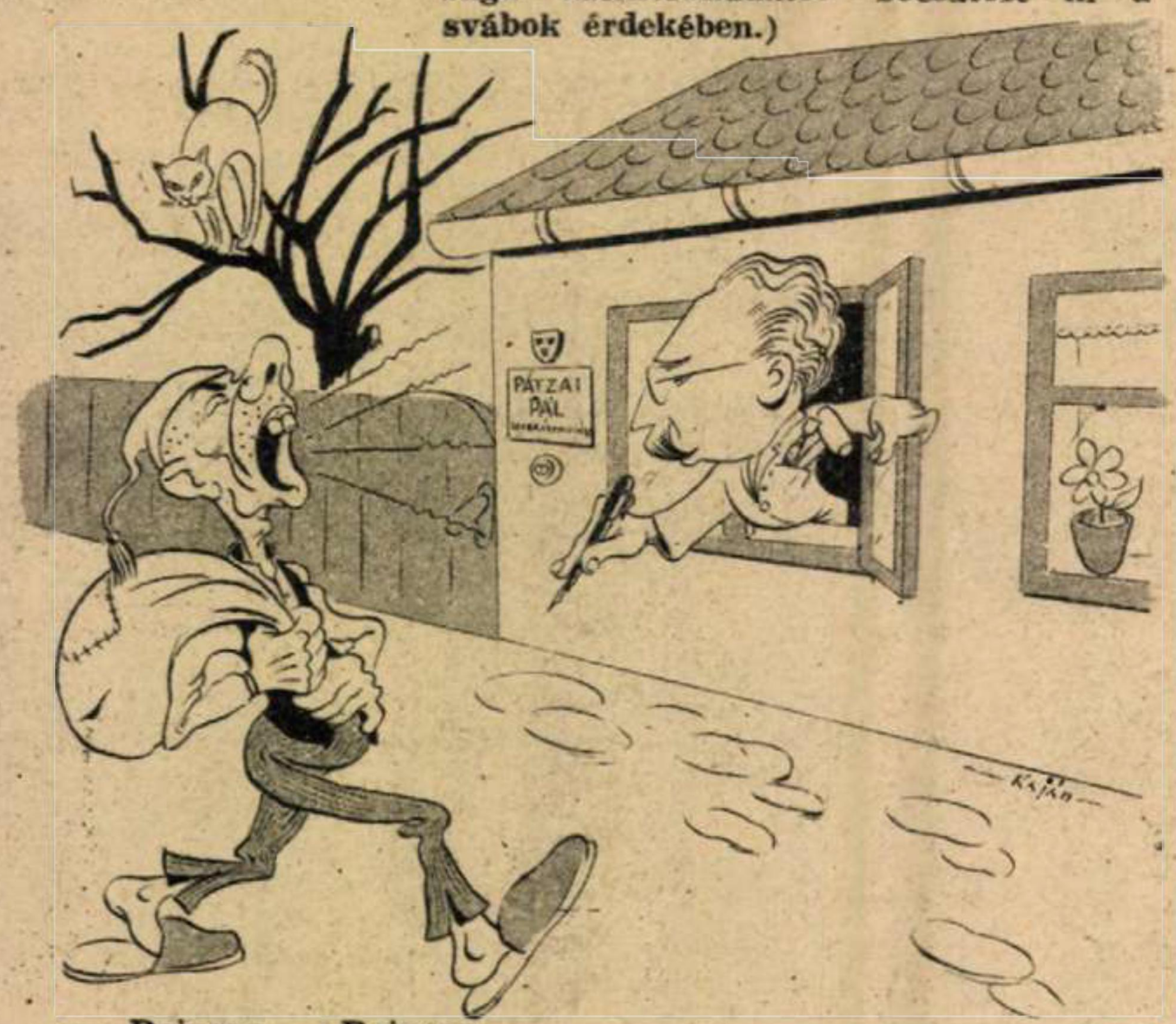
Magyar munkás sóhaja

Hídépítő vagyok, munkám nehéz,
De nem hiába izzad tenyerem,
Míg építem a hidat: van cipőm
És van ruhám is és van kenyerem.

De a jövőbe csak az nem tekint,
Ki léha, könnyelmű, vagy aki vak:
Az élet nem fenékig híd ... Mi lesz,
Ha majd megépültek már a hidak?

Méltányos fenyegetés

(A magyar közélet 32 művészi kiválósága memorandumot bocsátott ki a svábok érdekében.)

— Reipsan . . . Reipsan . . .
— Hallod, Szepi, ha így ordítsz, kihúzom az aláírásomat a lista alól.

TÁVIRAT

BÖLÖNI GYÖRGY, BUDAPEST

A Baumgarten-díj 50 gramm törtarany, stop. Szüksége van rá? stop. Ne írjon! Közvetítsen cukrot, valutát, stop. Mindennap megkaphatja a Baumgarten-díjat, stop.

SÖTÉT ÖDÖN

Irígység

— PERSZE, NEKED MINDIG ÖLEB KELLETT . . . MOST MI IS MEGSPÓROLHATNÁNK A LAKÁSADÓT . . .

Szerelmes levél

Drágám,

kicsit sovány vagy; vézna semmiség,
Sokat kellene néked enni még,
Te melegszívű csöpp kis semmiség.

Reggeltől-estig étlen dolgozol,
Közben kopott ruhádon foltozol
S fiatal arcod olyan búskomor,
Mert fél Budapest téged ostromol.

Mindenki, akit szerelmese vár,
Úgy jár, mint te — ez régi mese már,
Szerelmet ígért minden lakosunk,
És most mindnyájan rajtad taposunk.

Pest szíve hölgye vagy most egymagad,
Mindenkihez van egy kedves szavad,
Budára viszel holdas esteken,
Végigsimítok karcsú testeden.

Kicsit sovány vagy; vézna semmiség,
Sokat kellene néked enni még,
Vasat kék szedned mázsaszámra még,
Te melegszívű csöpp kis semmiség.

Öt puccos housed már nem érdekel,
A disznó, züllött Multtal szöktek el,
Nem gondol már Margitra, csak terád,
Kis Kossuth-híd,

s csókol
Gergely deák

Modern Kató-dal

Heltai Jenő után írta: Hidvéghy Ferenc

Az anyagkészlet bejelentés
Szép reményekkel biztató
S a zár alá vett készleteknek
Direkt örülök, kis Kató.

Bejelentem én Bán Antalnak,
Ámbár ez kissé izgató,
Az anyagbejelentés kapcsán
Fürdőtrikóját, kis Kató.

Neki iparügy ez a tétel,
De nekem szívügy kis Kató,
Mit szól ehhez, ha bejelentem
Az iparügyi iktató?

Nem érdekel, akármit szól is,
Ez könnyen kiszámítható,
De felmegyek a miniszterhez,
Ha kell, ez ügyben kis Kató.

Előadom ott kérelmemet,
Mely közügynek is mondható
S arra kérem: zárolja nyomban
Fürdőtrikóját kis Kató.

Zárolja máris e kis holmit,
Mely zipzárral is nyitható
S engem tegyen meg zárgondnoknak
A zippzár mellé, kis Kató.

Izgalmas verseny a Panama csatornán!

A verseny és a panama tovább folyik

Téli beszélgetés

— A Medgyaszay Színháznak nincsenek fűtési problémái.
— Miért?
— A „Francia pezsgő" csak jégbehűtve jó.

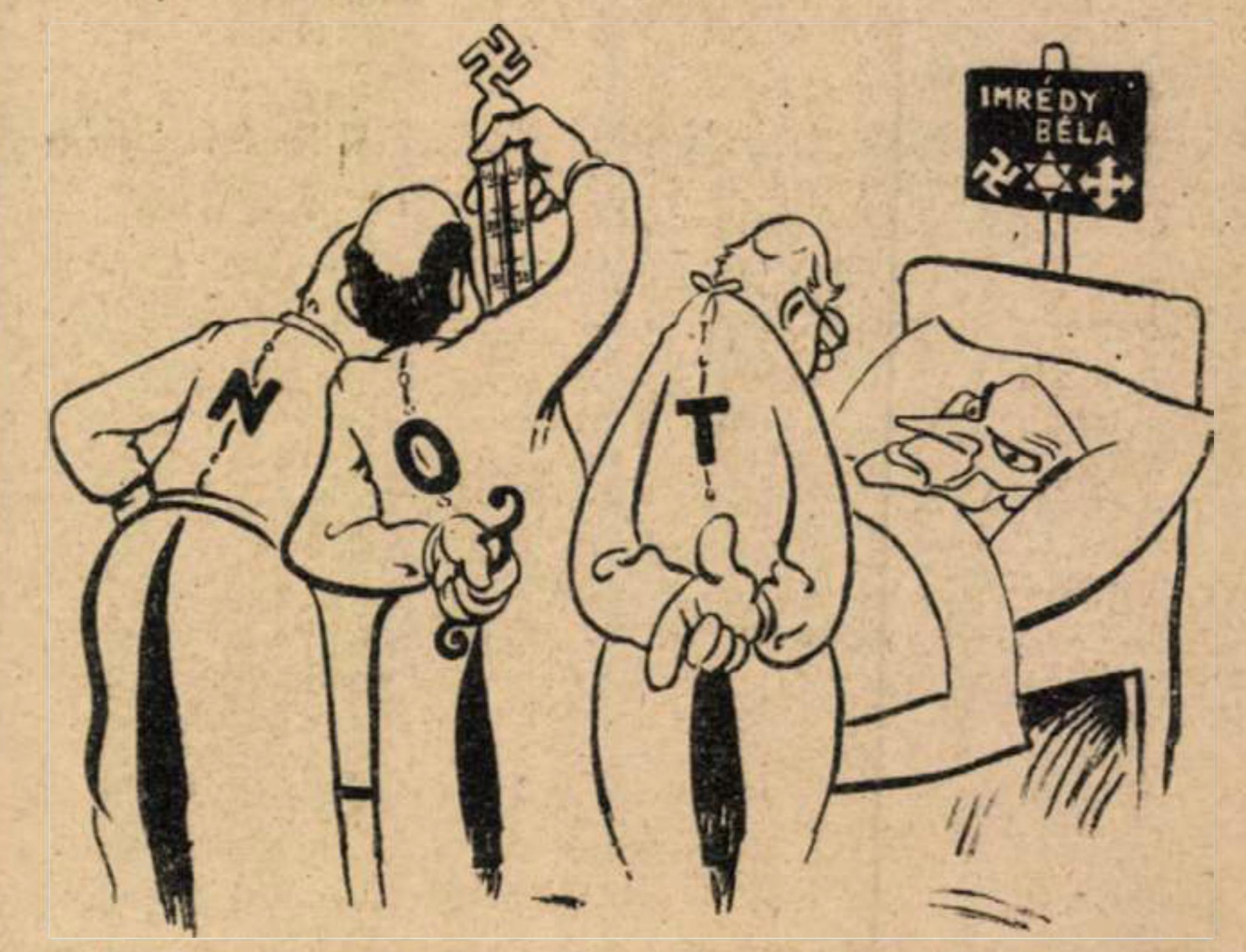
Fiala megtört *és bocsánatot kért*

Egyik háborús bűnös különkosztot kér, a másik rádiót, a harmadik lekváros barátfülét; Fiala bocsánatot kér.

A háborús bűnösök most egyre-másra követik a példáját. Szálasi, mint értesülünk, bocsánatot szándékozik kérni a Lánchíd második pillérjétől, hátha enyhítő körülménynek tudják be ezt a nemes gesztust. Hitler Adolf kijelentette, hogy ha biztosan tudná, hogy él, bocsánatot kérne a festő- és mázolóipartestülettől. Dövényi Nagy Lajos bocsánatot kérne az irodalomtól, Kolosváry-Borcsa a borbélyától.

Az utolsó konzilium

(Imrédy Béla hétfőn kerül a NOT elé.)

NOT professzor: Egy-két csodát már tettünk, de ezt mi sem tudjuk megmenteni.

A talpbőr-botrány *legujabb fejleményei*

A 6,500.001-ik eldugott talp

A 6.500.000 eldugott talp ügyének újabb mellékhajtása támadt. Egy előkelő angyalföldi társaságban ötórai tea közben észrevették, hogy Paczák Péter, a kiváló tangótáncos és késelő

talpbőrt rejteget.

A talpbőr — jellemzően ravasz trükkel — a saját cipőjén volt elhelyezve és Paczák

az asztal alatt

rejtegette azt.

Amikor a gazdasági rendőrség rajtaütött, Paczák azzal védekezett, hogy azért dugdosta a talpbőrét, mert lyukas volt és félt, hogy tangópartnernői kiábrándulnak belőle.

A detektívek megnézték a lyukat,

amely átlátszó volt.

Ezért az átlátszó védekezést nem fogadták el, hanem Paczákot előállították.

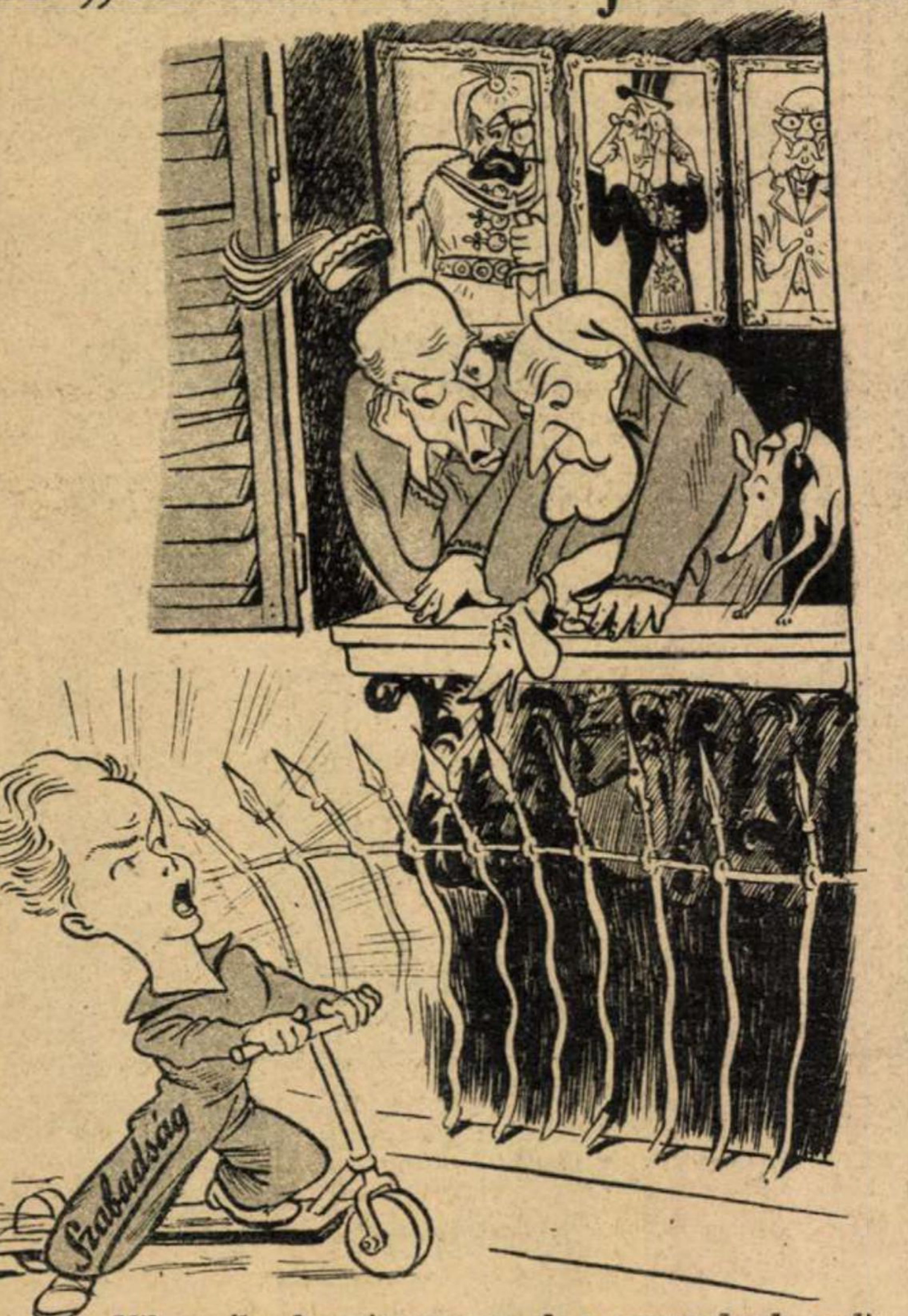
Súlyos fegyházbüntetés vár rá.

Megindult az állatexport Jugoszláviába

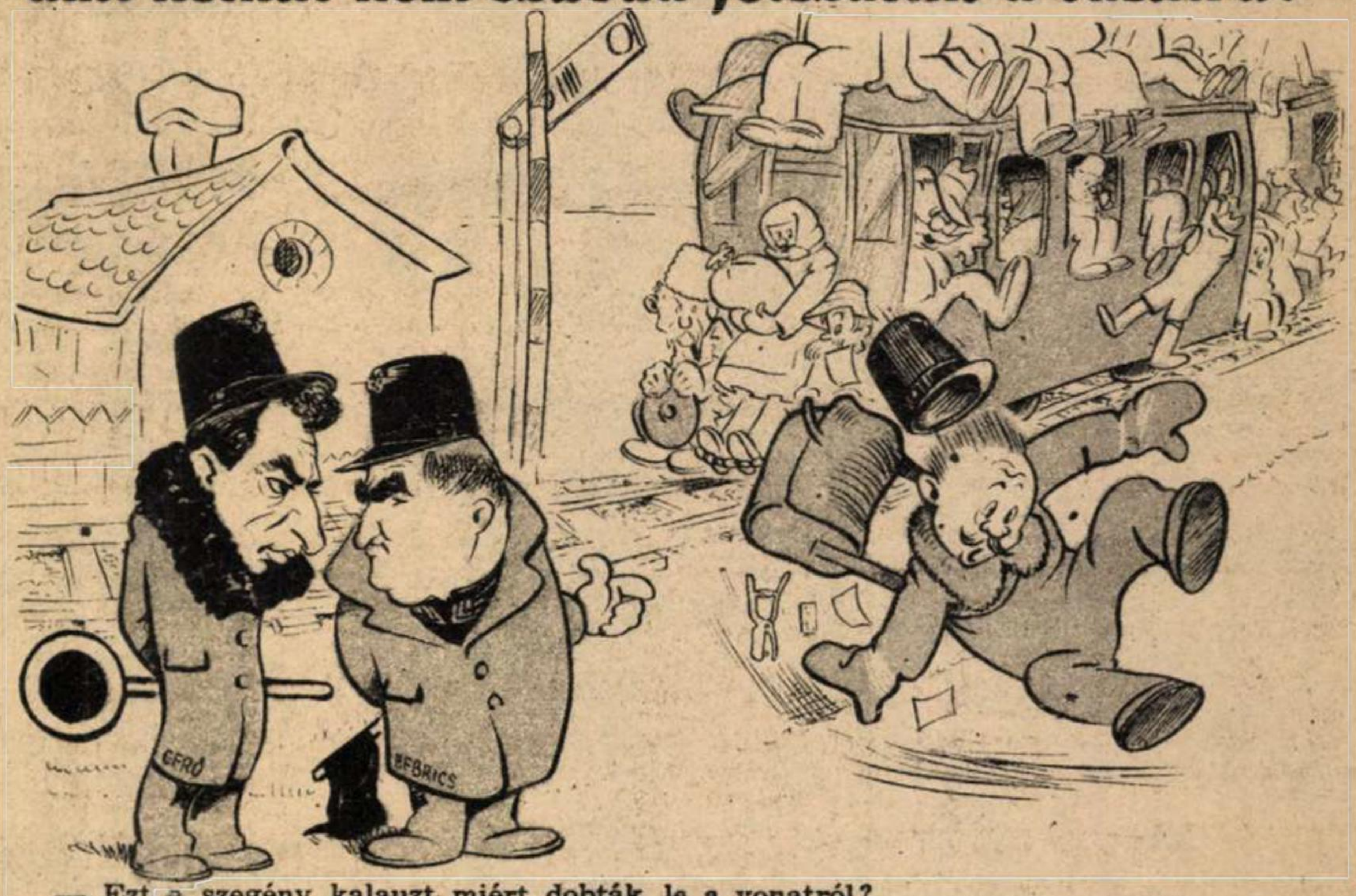
Egyelőre csak vadállatokat exportálunk.

A „SZABADSÁG" jubileuma

— *Milyen éles hangja van ennek a gyermeknek, pedig csak egyéves.*

Itt a vonathasználati jegy,
ami nélkül nem szabad felszállni a vasútra!

— Ezt a szegény kalauzt miért dobták le a vonatról?
— Mert az utasok megállapították, hogy nincs vonathasználati jegye.

Az érem másik oldala

— Borzasztó, hogy romlik a pengő...

— No és? Örüljön, hogy az adópengő viszont egyre javul...

EGYRE FOGY
Budapest lakossága

A Statisztikai Hivatal közli, hogy a novemberi 85,978.000 kilóval szemben Budapest lakossága decemberben már összesen csak 6[illegible]67.000 kilót nyomott. A lélekszám persze változatlan maradt.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Maga meg azt szeretné tudni, István sógor, milyen jogon méltatlankodnak most Németországba való visszatelepítésük miatt azok a svábok, akik Hitler rablóháborújának idejében mellüket verve hangoztatták, hogy ők birodalmi németek és semmi közük a magyarsághoz.

Hát majd megmagyarázom.

Kropacsek Hugó, aki húsz évvel ezelőtt szerelemből nősült, miközben a Körúton sétál feleségével, alaposan szemügyre veszi a csinos fiatal hölgyeket.

— Nagyon megváltoztál, Hugó, — zsörtölődik az asszony. — Mostanában, amint meglátsz egy csinos nőt, mindjárt megfeledkezel róla, hogy nős vagy.

— Mi az, hogy megfeledkezem, — vág vissza sértődötten Kropacsek, — sajnos, éppen akkor jut eszembe.

Vigyázat emberek!
Nehéz nyarunk lesz!

Napjainkban mindenki a nehéz tél jármát nyögi. Noha már augusztusban tudtuk, hogy nehéz tél előtt állunk, nem tettünk semmit ellene. A pesti lakos — mint a mesebeli tücsök — a napi kenyéradagért állt sorba, ahelyett, hogy kamráját megtöltötte volna szénnel, fával és más ilyesmivel. Persze, most a hideget okolja, hogy fázik. Ez a legkényelmesebb álláspont!

Most megfujjuk a harci riadót:

vigyázzunk, emberek, nehéz nyarunk lesz!

Amint szeptemberben éhínség és hideg fenyegetett, úgy fenyeget most mindenkit a túltápláltsággal járó vértolulás, a kánikulával járó hőguta! Nyár tábornok néhány hónap mulva kapunk előtt áll! Készüljünk fel idejében! A nyári gondok leküzdésére ezennel ankétot hirdetünk. Lássuk csak, mi a véleménye a közellátási miniszternek, az orvosnak, stb.

A közellátási miniszter

készséggel állt rendelkezésünkre. Elmondta: tisztában van a veszélyekkel, amit a nyári melegben a túlzsíros ételek fogyasztása jelent, majd így folytatta:

— Tudatában vagyok annak, hogy az emberek mohók és minden ehetőt megesznek, ami a kezükügyébe kerül. Kötelességem tehát gondoskodni arról, hogy semmi se kerüljön a kezük ügyébe. E cél elérésére

az élelmiszerjegyrendszer jónak látszik.

A disznóhúst, marhahúst, borjúhúst már régebben kivontuk a forgalomból. Most vontuk ki a vadhúst, de meg fogjuk tiltani a halak, csigák, rovarok és kukacok fogyasztását is. A kukoricanapok számát heti 9-re fogjuk felemelni, amit úgy oldunk meg, hogy

kedden és pénteken dupla adag

kukoricalisztet adunk. Zsírt és cukrot a nyár tartama alatt nem adunk, ehelyett kiadós gyalogtúrákat vezetünk a budai hegyekbe, a jegyek megfelelő szelvényeire. Az az érzésem, hogy a főváros közönsége az őszt fiatalos erőben, pompás lábizmokkal fogja megérni.

A jóleső biztatást megköszöntük és egészen felvillanyozva siettünk el.

dr. Aninger Wentalhoz,

lapunk népszerű külső munkatársához, hogy megkérdezzük: hogyan látja ő a nyár veszélyeit. Kérdésünkre a következőket mondotta:

— Köztudomású tény, hogy a belső szekréciós mirigyek a nagy melegben izzadnak és naphosszat legyezgetik magukat. Ez a mértéktelen legyezgetés azonban nem tesz jót a hormonoknak, aminek következtében azok a nyirokerek, amelyek a felhámréteget táplálják, azért, mert akkor, amikor attól fogva, hogy állandóan nagyon káros. Különösen a gyermekek kezébe ne adjunk ollót!

Ezekután felkerestük

Praktikus Benőt

hogy tőle is megkérdezzük: miképpen óhajt védekezni a nyár veszedelmei ellen? Praktikus Benő levakarta kályhájáról a rárakódott zuzmarát, majd így felelt:

— Szerintem tréning kérdése az egész. Ha idejekorán treniroztunk volna a télre, akkor most nem lenne olyan hideg. Éppen ezért én

ablaktalan szobában alszom,

csak a kabátommal takarózom, lyukas cipőben járok a hóban és szén- és fakészletemet már idejekorán

elcserélném úszónadrágra és napolajra.

Pompás tréningem alapján nyugodtan állíthatom, hogy nem jöhet olyan hideg nyár, hogy engem zavarba hozzon.

*

Íme, kedves olvasóink, így látják a helyzetet az illetékesek. Nem akarunk riadalmat kelteni, de mégegyszer megismételjük: vigyázat, emberek! Nehéz nyarunk lesz!

És ezt már most szem előtt kell tartanunk, mert az idő vészes gyorsasággal múlik! Tavaszig már csak 52 nap!

Nekünk a búcsu sose fájjon...

Kitelepitési nótacsokor

Bokrétába kötötte: Pártos Jenő

So-rok-sá-ri ud-va-ron, tö-rök-szeg-fű li-li-om,
Indulásra készen állnak a svábok...
Soroksári udvaron s a környező utakon
Hegyin-hátán a 100 kilós podgyászok;
„Ne sírj Rézi — nincs rá ok —
Ha a vagónt meglátod!
Nem tuszkolnak be minket,
A kényelmes helyünket
Megkapjuk — úgy deportálnak bennünket!“

Ki-bal-la-gunk a va-sút-hoz szé-pen li-ba-sor-ba...
Egyikünknek sem lóg azért a földig az orra,
Soroksárnak búcsút mondunk örökkön-örökké!
(Ez a vonat ne is jöjjön vissza soha többé!)

Megy a gő-zös megy a gő-zös a ha-zánk-ba...
Közben vígan rázendítünk a nótánkra:
„Heil előttünk! Heil mögöttünk!
Visszamegyünk most oda, ahonnan jöttünk!“

Söp-rik las-san a Fő-uc-cát,
Indulnak a Volksbundisták!
Nem látszik meg rajtuk a tortura,
Nézzd — ott lépked a Sányi,
Egy egész rúd szalámi
S egy frissen füstölt sonka
A vállást tönkre nyomja,
Az oldalán a Sári,
Ki szintén soroksári,
Kirúzsozva az ajka,
Egy perzsabunda rajta,
Trottőr-cipő a lábon,
S az újján brill vagy három,
Mögötte megy a Papi,
Ő nála is van papi,
A Muttit karonfogja,
Most befordulnak „jobbra“
S míg közben szól az ének
Az állomásra érnek,
A rezesbanda játszik,
Kurjongatnak a nácik,
És elbúcsúznak szépen:
„Der Herr von Basch soll leben!“

és mialatt a vonat kifut az állomásról, a kitelepülők kórusban zengik:

Wir sind von Sváb und Sváb
Volksbundist Regiment,
Még a filmeken sincs
Ilyen remek heppy end!

A plakatragasztó ujabb ötlete:

Kedvenceink 6 arca

A kereskedő.

1. A mérges

Ez, ha mondjuk pék és megkérded tőle, hogy van-e kenyér, idegrohamot kap és tajtékozva üvölti:

— Megőrült? Hát mit képzel maga? És ezért nyitogatja az ajtómat ebben a hidegben, hogy ilyen hülységeket kérdezzen?

Mire te türelmesen bocsánatot kérsz, hogy ja igaz, ez péküzlet, persze, a koporsóshoz kellett volna menned kenyérért, csak elfeledkeztél róla a nagy hidegben. Erre többnyire megenyhül és azt mondja:

— Igen, itt van a harmadik utcában, az foglalkozik vele, de csak ismerősöknek ad...

2. A rendes

Ez nem úgy rendes, hogy rendes, hanem a rend reménytelen szerelmese. Ha három vevő van az üzletében, percenként kijön a pult mögül és sorbaállítja őket. Ha csak ketten vannak, ő maga áll be harmadiknak a sorba. Ha csak egy vevő van, annak várnia kell, amíg sorba lehet állni, mert sorállás nélkül felbomlik a rend.

Ha egyáltalán nincs vevő, feleségével és gyermekeivel gyakorlatozik.

3. A diszkrét

Ez kizárólag suttog. Ha trafikos, a füledbe súgja, hogy van egy félkiló paprikásszalonnája, ha hentes, azt lihegi a füledbe, hogy van ezer Virginiája.

De hallatlanul óvatos; előbb mindig megkérdezi, hogy nem a rendörségtől vagy-e, mert lopott áruról van szó.

4. A pedáns

Ez kizárólag ilyen árakat ismer: Harminckétezernégyszázötvennyolc pengő hatvanhárom fillér. Ha nincs hatvanhárom filléred véletlenül, azt mondja, hagyd ott az árut, ő nem lopta. Ha azt mondod, hogy inkább kerekítse fel, zordonan feleli, hogy nem bánja, hagyd ott a százezrest, de ez többet ne forduljon elő.

5. A jóindulatu

Ez megveregeti a hátadat, ha bemégy az üzletébe és a füledbe súgja, hogy ma vegyél golyóscsapágyat, mert holnapra drágább lesz. Amikor közlöd hogy az utóbbi években csak ágyat használsz, golyóscsapot alig, megdöbbenve néz rád és azt mondja:

— Nem baj, van mérőónom és tengeri kagylóm is, de ha ezt is elszalasztja, akkor leveszem magáról a kezemet.

6. A nagylelkü

Ez mindig magasnak találja az árakat és fel van háborodva azon, hogy a kereskedők meg akarnak gazdagodni a vevőkön.

Ez az a kereskedő, aki éppen vásárol egy másik üzletben.

Népdal a Népbiróságról

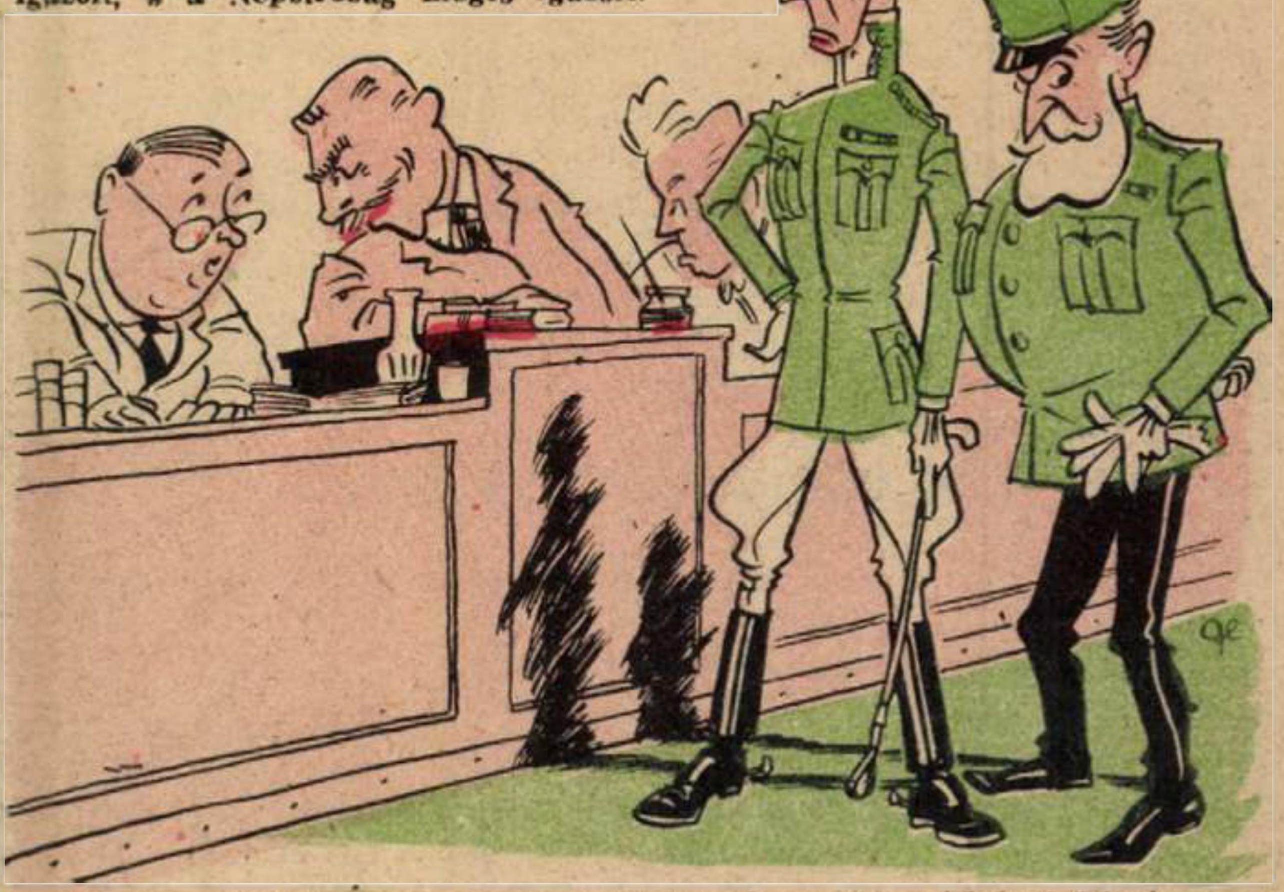
Dicsérjük a
Mennyei jóságot:
Reformálják
A Népbiróságot.

Mindenféle
Hír szállong felőle,
Isten tudja,
Mi lesz még belőle?

Van egy bolond,
Aki már azt véli:
Végül majd a
Bűnöst — elítéli!???

A nagy pucerájban

A SZABAD NÉP január 18.-iki számában névszerint megírta, hogy vannak katonatisztek, akiket már a Honvédelmi Minisztérium sem igazolt, s a Népbiróság mégis igazolt.

Egyik népbíró: Vigyázat, ezeket még a Honvédelmi Minisztérum sem igazolta.

Másik népbíró: Na és, azt a pasast szeretném én látni, akit mi nem igazolunk.

Egy kis tüzet

IRTA Szép Ernő

Na tessék. Éppen engem állít meg, mikor úgy sietek.

— Egy kis tüzet...

Nesze, odatartom a cigarettám néki.

Hát elkezd rágyújtani a cigarettámon. Ppö, ppö, pp; elveszi, visszanyomja, ppö, ppö, megint; nem akar tüzet fogni.

— Várjon, kérem. — Jó mélyet szippantok, jobban tüzeljen a cigarettám. Tartom neki megint. Ppö, ppö, ppp....

Fogja is a tüzet, nem is az a cigaretta. Laza. S pipadohányból sodorta. Ügyetlen fráter. Én a pipadohányból, a legprimitívebb mód vágottból is elég keményre tudom a cigarettám gyúrni.

Mi lesz már, te jóisten, eltelt legalább fél perc, mióta letartóztatott ez az alak. Még mindig pp, pp. Remeg az ujjam a türelmetlenségtől. Elkésem a főszerkesztő urat, ma lapzárta, a novellát viszem, honoráriumot is veszek föl, van olyan fontos, mint az irodalom.

Ennek az ismeretlennek van türelme, ennek osztán van. Egyszer csóválta csak meg a fejét, visszahajolt a cigarettám tüzéhez, tovább csalogatja át a maga büdös cigarettájára.

Jaj, mér nem a másik járdán mentem.

Ppöppöl állhatatosan, nem törődik azzal, hogy nekem dolgom van, mit bánja ő. Mit bánja, ha valami sorsdöntő megbeszélést mulasztok el miatta, vagy ha törvénybe vagyok idézve s megbüntetnek, mert elmaradtam, vagy ha szerelmem vár rám valahol, vár már egy órája, éppen most elégeli meg és elmegy, elmegy örökre, s én örökre boldogtalan lesezk, hacsak meg nem ölöm magam kétségbeesésemben.

Mit bánja ez a közönyös pofa; csak az égő cigarettám érdekli, a kezem már nem érdekeli, se nem érdekeli a fejem, se a szívem, az égő szívem nem érdekeli, a szívem, amely olyan lángot lövellhet, hogy az kivilágítja neki az életet meg a halált, megmenti a lelkét, eszméletét, örök békéjét és boldogságát. Dehogy is kíváncsi rám ez az ember, ez az ostoba, izléstelen, rosszindulatú valaki, aki minden becstelenségre kapható, elég erre a pocsék sárgakékzöld nyakkendőjére nézni.

De únlak, de útállak, de gyűlöllek, te bitang gazember.

Alig tudok már az idegeimen uralkodni. Az a szerencséd, hogy tőrt nem hordok, beléd döfném, esküszöm, meg is érdemelnéd.

Igen.

Csak azt felejtettem el, hogy magam is megállítottam egy cigarettás urat, most öt perce, hogy rágyujthassak.

Igy kezdődött

Hitler: És most megmutatjuk azoknak a kommunistáknak, akik a Reichstagot felgyujtották, hogy...

Göring: Pszt, Adolf, hát elfelejted, hogy csak holnap fogjuk felgyujtani?

Iskolai dolgozatok

másolta: Bodó Béla

Fogalmazás

A demokrácia sűrűn elő szokott fordulni, így hazánkban is. A demokráciában mindenki szabad, ezért ereszt ki a népügyészség is mindenkit.

Nyilas Tinike,
Reakciós-úti gimn. V. o. t.

Mértan

Egy százpengős tudvalevően egy milliméter magas, ha egymásra helyezünk függőlegesen tizenkétmillió százpengőst s mellé vízszintesen három darab százezer pengőst, milyen magas lesz? Megfejtés: öt méterrel alacsonyabb, mint egy klió zsír ára.

Éhező István,
I. tanonciskola.

Földrajz

Hazánkat valamikor több híd borította, de a németek nem akarták piszkosan itthagyni és a Dunába helyezték el. Most új híd van, amit Gerő Ernő épített és ezért Kossuth-hídnak nevezik. A hídon tolongani kell, de a papám azt mondja, hogy ez a demokrácia miatt van.

vitéz Szélső J. Töhötöm,
internátusbeli.

Számtan

Ha egy méter flanell ára százezer pengő s egy ruhához négy méter és harminckét centi kell, mennyibe kerül két ruhára való? Akkor hét dollár, vagy ha cserélni tetszik: két liba és öt kiló liszt.

Fekete Palika,
felsőbb kereskedelmista.

Vegytan

Végy elő 2 feketézőt, szedjél le a zsírjából, tedd lombikba, adagolj hozzá 3 reakcióst, 4 nyilast, tedd közel az igazoló bizottsághoz és az így lepárolt aktákhoz tégy akármilyen lakmusz-papírt, láthatod, hogy valamennyien hófehérek lesznek.

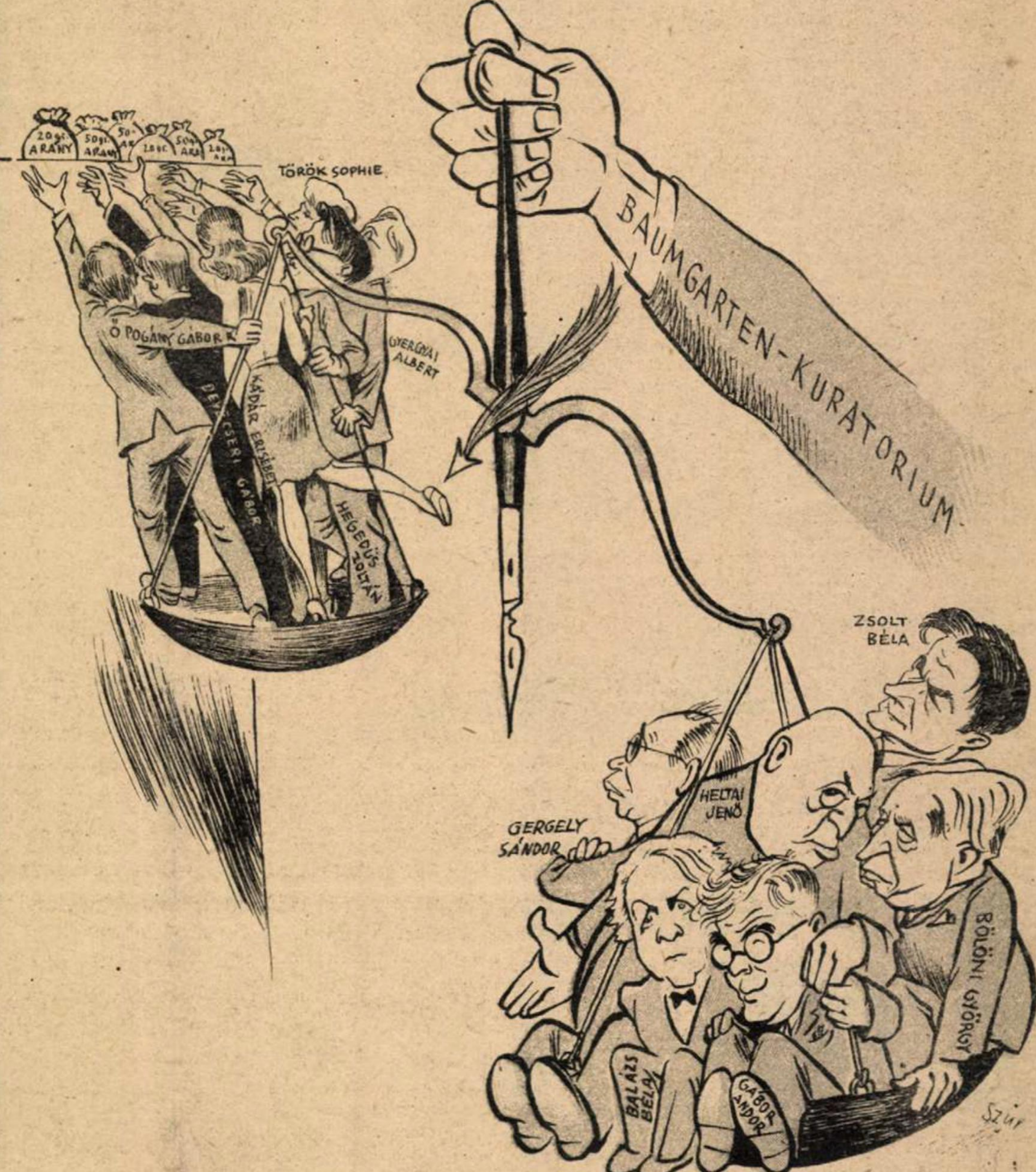
Urambátyám Géza,
jogelhallgató.

Néprajz

Az úgynevezett svábok tulajdonképpen magyarok, nálunk részben kőport, részben hazát árultak. Mint igaz magyarok a Volksbundba és az SS-be csak azért léptek be, hogy a többi magyarnak ne kelljen belépnie. Jó magyarságukat bizonyítja az is, hogy most sem beszélnek magyarul, hogy a magyar nyelv ne kopjon.

Fenyő Misike,
Gyosz tanuló.

Igy jutottak a Baumgarten-díjhoz

Rab lélek a Markóban

(A Belvárosi Színház bemutatta Bourdet „Rablélek" című színművét, amely nők egymásközti szerelmét tárgyalja.)

Ebből az alkalomból Fedák Sári az itt közölt képet küldte be lapunknak.

Ez már igen

— Milyen szerencséje van ennek az országnak!

— Miért?

— A Kossuth-hídnál emelkedett az ingatlanok értéke és az ország háza pont a hídnál van...

Helyzetjelentés a KEOKH vezetőiről

1

A KEOKH három vezetőjét, Sándor Jenőt, Zakariás Dénest és Pásztory Ámont szabadlábra helyezték, mert a fogházorvos véleménye szerint további fogvatartásuk életveszélyes következményekkel járhatott volna.

2

A rendőrség újra letartóztatta őket, mert a síkos járdákra és a nehéz élelmezési viszonyokra való tekintettel manapság szabadlábon lenni is életveszélyes.

3

Az ügyészség a KEOKH vezetőit szabadlábra fogja helyezni azért, mert azok számára, akik többszázezer ember életéért felelősek, a fogvatartás valóban életveszélyesnek nevezhető.

4

A rendőrség viszont újra le fogja tartóztatni őket, mert Dövényi Nagy Lajos esete is bizonyítja, hogy a fogvatartás azok számára sem nevezhető életveszélyesnek, akik többszázezer ember életéért felelősek.

5

És így

6

Tovább

7

Az emberi kor

8

Legvégső határáig.

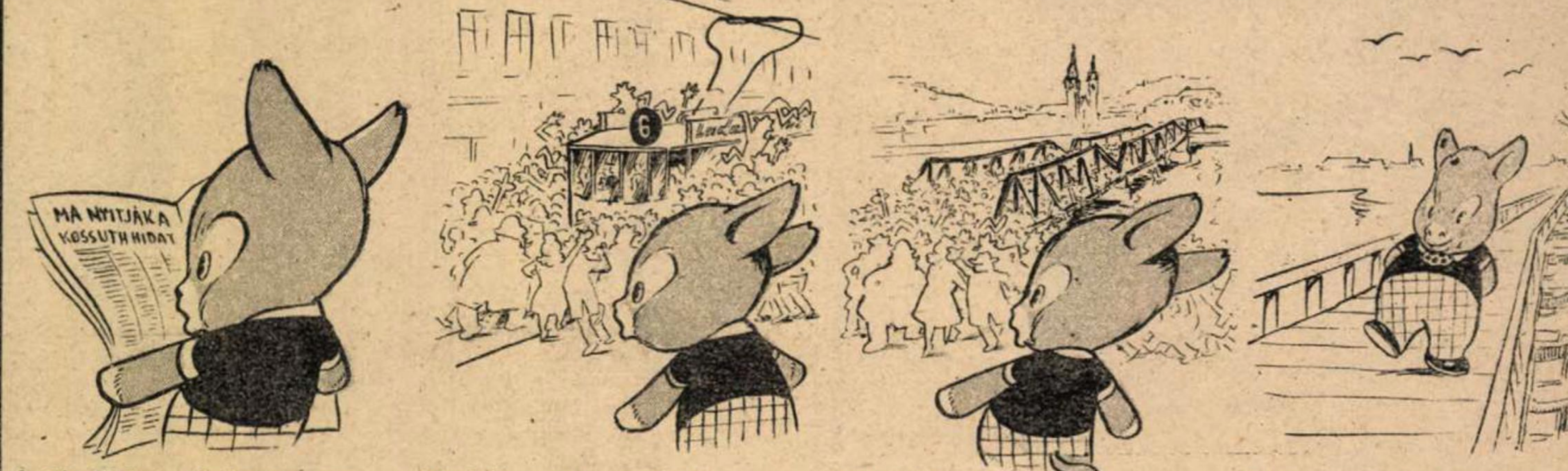
Legyen neki könnyű!

— Doktor úr, segítsen...
— Mi történt magával?
— Most jöttem a 6-ossal...

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XXVIII.

KUKSI ÁTMEGY A HÍDON

A kis Kuksi mindent szeret,
Ami új és ami divat,
így szólt tehát a mult héten:
Megnézem a Kossuth-hidat.

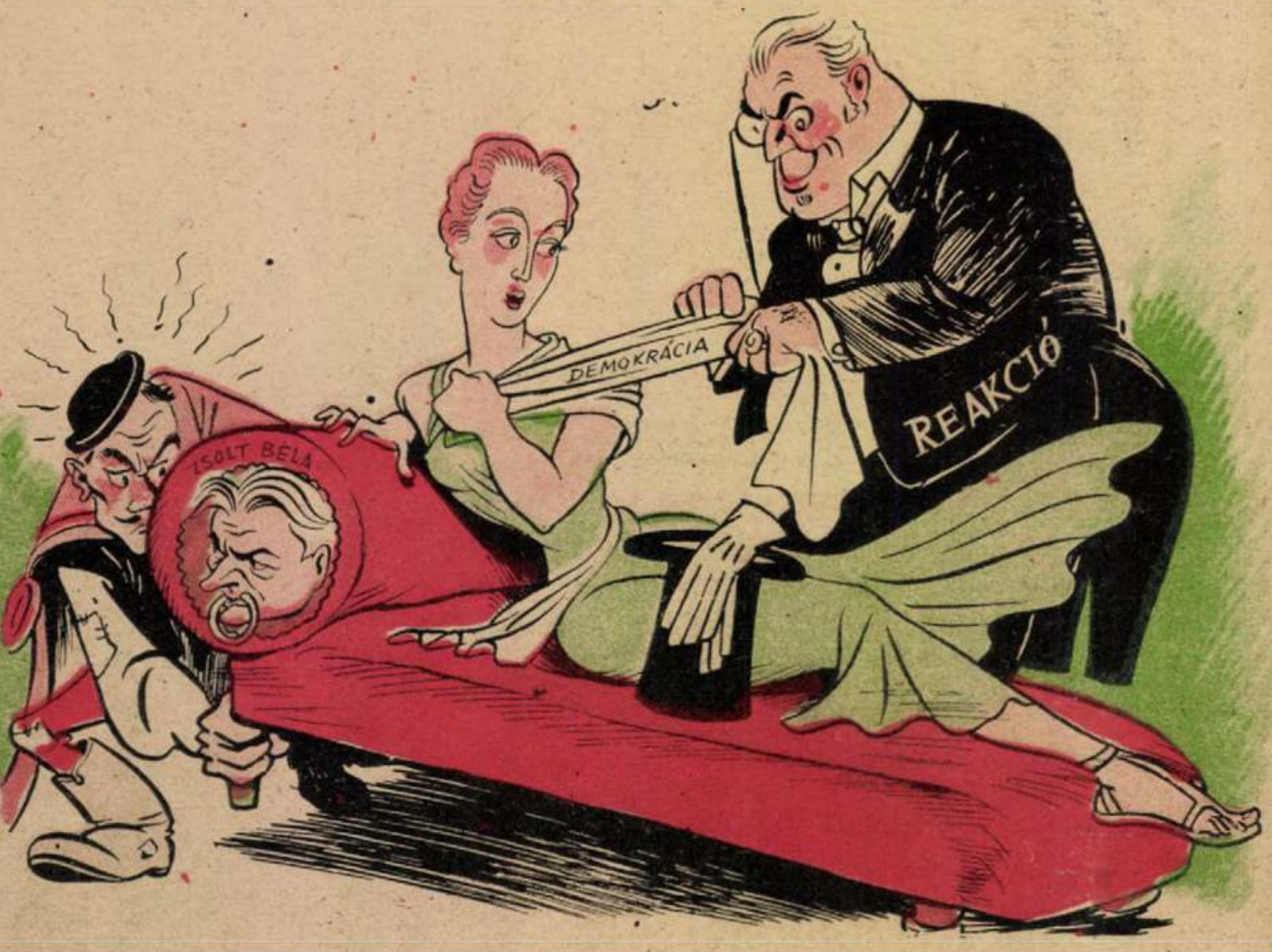
Meglátva egy zsúfolt 6-ost,
Megrettent: ha ez az ára,
Akkor én a Kossuth-hídon
Sose megyek át Budára.

Hídig jutni a 6-ossal
Azt én ki itt sose várom,
Van lejjebb is híd a Dunán,
Kicsit odább: lenn Földváron.

Nekivágott Kuksi gyalog,
Ő már ilyen kölök bizony
S félórával előbb ért át
A földvári cölöphídon.

Régi *vicc,* mint szomorú *valóság*

(A belügyminiszter a Zsolt Béla főszerkesztésében megjelenő Haladás című hetilapot 14 napra betiltotta.)

Magyar Miska: Tyü! Reakció! Erőszakot követsz el a nejemen? Megállj, most kidobom — a kanapét!

Jöhet a következő

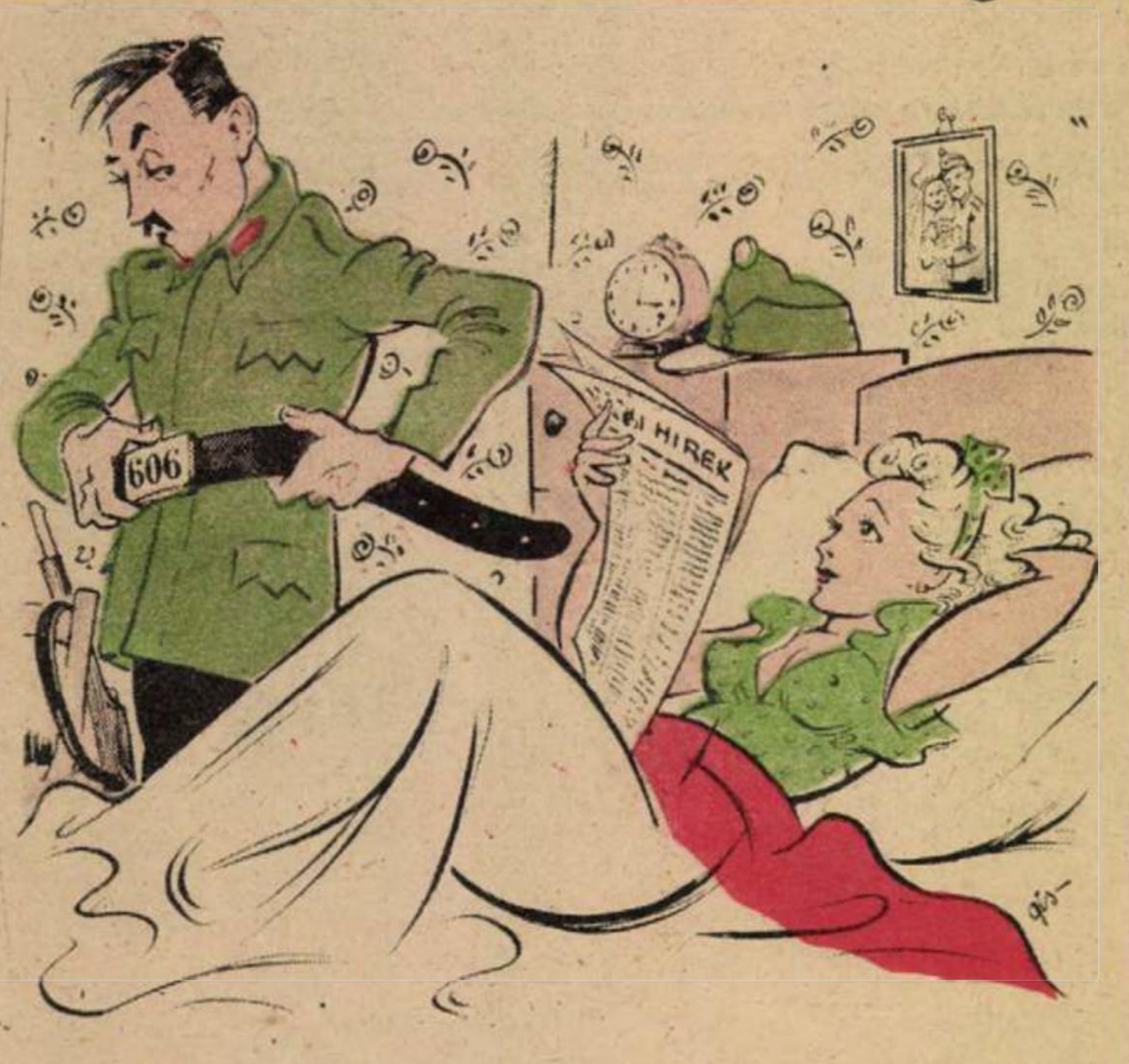

— Hitte volna valaha, Józsi bácsi, hogy egy kommunista fogja kiegyenesíteni a csontjait?

A hideg enyhülésére van kilátás!

A Meteorologiai Intézet közli, hogy a legközelebbi napokban a hideg erősödésére számithatuuk.

Javul a közbiztonság!

— No, kisfiam, ma volt az első éjszaka, hogy nem történt semmi . . .

Érthetetlen!

— Mit szólsz hozzá kérlekalásan, Hain Péter lekváros barátfülét kért a fogdájába . . .

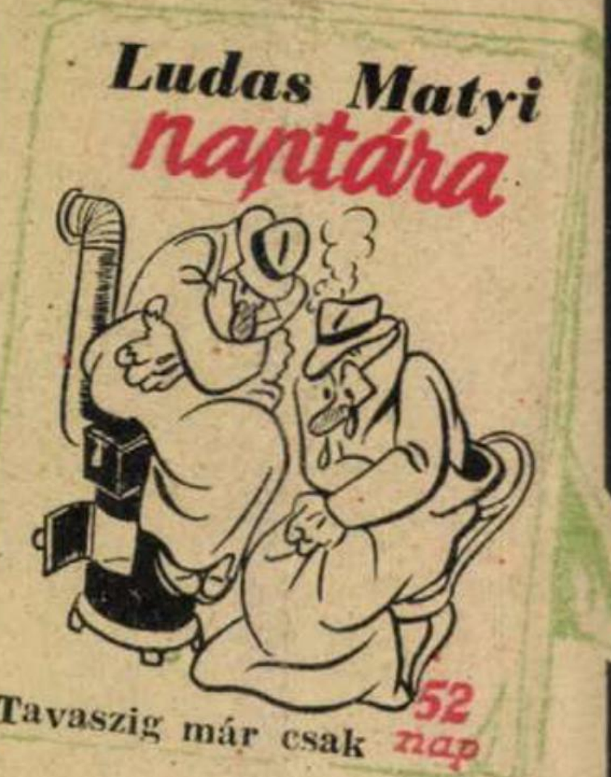
— Megáll az eszem! Hát nem sokkal jobb a túrós barátfüle, kérlekalássan?

Az ő szempontjuk . . .

Két könyvmoly találkozik egy könyvtár polcán . . .

— Hogy van? . . .

— Ne is kérdezze. Ha ez a papírhiány tovább tart, éhenhalunk . . .

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Bodó Béla, Byssz Róbert, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Gerő Sándor, Hidvéghy Ferenc, ifj. Honti Ferenc, Kertész Endre, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szegő Gizi, Szür-Szabó József, Tabi László, Vasi

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Volt egyszer egy város a kincses Perzsiában, amely egy folyó két partján feküdt. Egyszer hatalmas vihar támadt és úgy elfújta a város mind az öt hídját, mint a pelyhet. A város főmuftija kijelentette:

— Allahra, az összeköttetés nem fog megszakadni a két városrész között!

Nem is szakadt meg; és roppant egyszerűen oldották meg a dolgot. A folyam közepéig teveháton lehetett úsztatni, ott át kellett szállani lóhátra, ezen további húsz métert lehetett megtenni, aztán egy úszó jégtáblára kellett átlépni, végül már csak egy harmincméteres kötélrészen kellett végigtáncolni és kétszáz métert úszni és már odaát is volt az ember a túlparton.

Ali, az öreg kereskedő olyan egyszerű ember volt, hogy még ezt is bonyolultnak találta. A lakása az egyik parton volt, az üzlete a másikon; és inkább ottmaradt az üzletében.

Mindenki csodálkozott az öreg Alin, mert hiszen Alinak gyönyörű fiatal felesége volt a túlsó parton. A vevői mindennap megkérdezték:

— Nem próbálsz hazamenni, istenek kegyeltje, vén haramia?

— Nem, — felelte Ali. — Öreg vagyok én már az ilyen vállalkozáshoz.

A főmufti — Allah növessze meg a szakállát, — ügyes ember volt, két hét mulva szép kis pallóhidat emelt a vizen. Mindenki csodálkozva kérdezte Alitól:

— Most miért nem mégy haza az ifjú feleségedhez, próféta követője, te vén szamár? Megvan már a pallóhíd!

Ali búsan legyintett:

— Hagyjatok békében avval a rozoga pallóhíddal!

Öreg vagyok én már és kövér.

De a főmufti — Allah növessze meg a szakállát, — csodát tett. Egy hónap mulva hatalmas, erős vashíd ívelt át a vizen.

De Ali még mindig nem ment haza ifjú és szépséges nejéhez. A vevői most már meg voltak döbbenve:

— Miért nem mégy haza a feleségedhez? — kérdezgették. — Most már elég erős a híd!

Az öreg Ali szomorúan csóválta a fejét:

— Lehet, hogy a híd erős, derék igazhívők. De mit érek vele? A feleségem sohasem a hídra panaszkodott . . .

A 7 legennivalóbb vicce

Kelemen panaszkodik:

— Borzasztó pehhem van . . . Azt álmodtam az éjjel, hogy egy vendéglőben ültem és rántottcsirkét rendeltem. És miközben vártam a csirkére, felébredtem . . .

— Ez olyan pech?

— Hát hogyne lenne az, amikor paprikáscsirkét azonnal tudtak volna hozni . . .

Mindenre sor kerül

— Mi az, Kelemen úr? Maga csak az egyik lábán hord harisnyát?

— Ugyan, ne rémüldözzék! Hát februárban nem kapok fizetést?

E HÉTEN sarokba állítjuk

Szemere János dr.-t a BSzKRT vezérigazgatóját, mert kétezer pengőre akarja felemelni a villamosjegy árát, ő viszont a hatosokkal is fukarkodik